

- 2) Onko arvonlisäverodirektiivin 90 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 273 artiklaa (etenkin kun otetaan huomioon 23.11.2017 annettu tuomio Di Maura ja 29.1.2020 annettu määräys Porr Építési Kft.) ja unionin oikeuden tehokkuusperiaatetta, vastaavuusperiaatetta ja verotuksen neutraalisuuden periaatetta tulkittava siten, että näiden säännösten ja periaatteiden vastaiseksi on katsottava jäsenvaltion lainkäyttäjän käytäntö, jonka mukaan, kun kyse on lopullisesti perintäkelvottomiksi tulleita saatavia koskevan arvonlisäveron palauttamisesta, jäsenvaltion lainkäyttäjä edellyttää arvonlisäveron palauttamiselta, että verovelvollisten on sen lisäksi, että niiden on valvottava kyseinen saatava maksukyvyttömyysmenettelyssä, ryhdyttävä muihin perintätoimenpiteisiin saadakseen saatavansa perityksi?
- 3) Onko arvonlisäverodirektiivin 90 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 273 artiklaa (etenkin kun otetaan huomioon 23.11.2017 annettu tuomio Di Maura ja 29.1.2020 annettu määräys Porr Építési Kft.) ja unionin oikeuden tehokkuusperiaatetta, vastaavuusperiaatetta ja verotuksen neutraalisuuden periaatetta tulkittava siten, että näiden säännösten ja periaatteiden vastaiseksi on katsottava jäsenvaltion lainkäyttäjän käytäntö, jonka mukaan maksulainlyöntitilanteessa palveluja suorittavan yhtiön on välittömästi lopetettava palvelun suorittaminen, sillä mikäli se ei toimi näin vaan jatkaa kyseessä olevan palvelun suorittamista, lopullisesti perintäkelvottomiksi tulleita saatavia koskevaa arvonlisäveroa ei voitaisi vaatia palautettavaksi huolimatta siitä, että perintäkelvottomuus on ilmennyt myöhemmin?
- 4) Onko arvonlisäverodirektiivin 90 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 273 artiklaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 15–17 artiklaa (etenkin kun otetaan huomioon 23.11.2017 annettu tuomio Di Maura ja 29.1.2020 annettu määräys Porr Építési Kft.) sekä unionin oikeuden tehokkuusperiaatetta, vastaavuusperiaatetta ja verotuksen neutraalisuuden periaatetta tulkittava siten, että näiden säännösten, määräysten ja periaatteiden vastaista on se, että lainkäyttäjä on asettanut toisessa, kolmannessa ja neljännessä kysymyksessä kuvatut edellytykset mihinkään oikeussääntöön tukeutumatta asiassa Porr Építési Kft. annetun määräyksen johdosta ja se etteivät nämä edellytykset olleet verovelvollisille täysin selviä ennen saatavien tuloa lopullisesti perintäkelvottomiksi?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

(²) EU:C:2017:887

(³) EU:C:2020:89

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Ráckevei Járásbíróság (Unkari) on esittänyt 8.12.2020 – EP ym.
v. ERSTE Bank Hungary Zrt.**

(Asia C-670/20)

(2021/C 98/05)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Ráckevei Járásbíróság

Pääasian asianosaiset

Kantajat: EP, TA, FV ja TB

Vastaaja: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko asiassa C-186/16, Andricuc ym. (¹) annetussa tuomiossa kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY (²) 4 artiklan 2 kohdasta omaksutun tulkinnan perusteella katsoa, että sellainen vaihtokurssiriskin kantamista koskeva sopimusehto on selkeä ja ymmärrettävä, jossa ei määrätä nimenomaisesti, että velallinen joutuu yksin kantamaan vaihtokurssiriskin kokonaisuudessaan vaan jossa on vain velallisen ilmoitus siitä, että se on täysin tietoinen liiketoimeen liittyvistä mahdollisista riskeistä ja erityisesti siitä, että kyseessä olevan ulkomaisen valuutan arvon muutokset suhteessa Unkarin forintiin (HUF) voivat muuttaa tällaisen forintimääräisen lainan lainanhoitokuluja niin ylös- kuin alaspäinkin?

- 2) Onko edellä kuvattu sopimusehto sen tuomiossa C-186/16, *Andriuc ym.* muotoillun vaatimuksen mukainen, jonka mukaan kuluttajan on kyettävä arvioimaan ne – mahdollisesti huomattavatkin – taloudelliset vaikutukset, joita hänen maksuvelvoitteisiinsa voi kohdistua vaihtokurssiriskin kantamisesta, kun otetaan huomioon, että asiakirjassa, jonka otsikko on ”Tiedot valuuttamääräiseen rahoitukseen liittyvistä yleisistä riskeistä” ja jonka kuluttaja on allekirjoittanut sopimusta tehtäessä, viitataan samalla tavalla vaihtokurssivaihtelujen suotuisiin ja kielteisiin vaikutuksiin ja annetaan näin ymmärtää – Magyar Bankszövetség (Unkarin pankkiunioni) julkilausumien mukaisesti –, että valuuttakurssit ovat vakaita ja näin että pitkällä aikavälillä kurssivaihtelujen suotuisat ja kielteiset vaikutukset kompensoivat toisensa?
- 3) Onko edellä kuvattu sopimusehto tuomiossa C-186/16, *Andriuc ym.* muotoillun sen vaatimuksen mukainen, jonka mukaan kuluttajan on kyettävä arvioimaan ne mahdollisesti huomattavatkin taloudelliset vaikutukset, joita hänelle voi aiheutua maksuvelvoitteidensa osalta vaihtokurssiriskin kantamisesta, kun sopimuksessa ja vaihtokurssiriskiä koskevassa tiedotteessa, joka on allekirjoitettu sopimusta tehtäessä, ei kummassakaan ole ilmoitettu nimenomaisesti eikä välillisesti siitä, että kuukausittain suoritettavat lyhennysmaksut voivat kohota huomattavastikin tai todellisuudessa nousta täysin rajattomastikin?
- 4) Voidaanko tuomiossa C-186/16, *Andriuc ym.* kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohdasta omaksutun tulkinnan perusteella katsoa, että sellainen vaihtokurssiriskin kantamista koskeva sopimusehto on selkeä ja ymmärrettävä, jossa ei määrätä nimenomaisesti, että velallinen joutuu yksin kantamaan vaihtokurssiriskin kokonaisuudessaan, eli kun sopimusehdoista ei käy nimenomaisesti ilmi, että kuukausittain suoritettavat lyhennysmaksut voivat kohota huomattavastikin tai todellisuudessa nousta täysin rajattomastikin?
- 5) Onko yleisluontoisesti muotoiltu ja vakiosopimukseen liitetty kuluttajan antama ilmoitus sellaisenaan riittävä osoitus siitä, että vaihtokurssiriskiä koskevat tiedot olivat tuomiossa C-186/16, *Andriuc ym.* muotoiltujen niiden vaatimusten mukaisia, joiden mukaan keskivertokuluttajan on saamiensa tietojen avulla kyettävä arvioimaan myös ne – mahdollisesti huomattavatkin – taloudelliset vaikutukset, joita hänen maksuvelvoitteisiinsa voi kohdistua vaihtokurssiriskin kantamisesta, kun minkään muun sopimuksessa tai tiedotteessa olevan kohdan ei voida katsoa tukevan tätä päätelmää?
- 6) Voidaanko tuomion C-186/19, *Andriuc ym.* sisällön perusteella katsoa, että *Kúrian* omaksuma oikeudellinen tulkinta, jonka mukaan ”se, että vastapuoli on antanut tiedot kurssiriskistä, on sellaisenaan osoitus siitä, että valittajan on pitänyt ottaa tämä huomioon realistisena mahdollisuutena”, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 4 artiklan 2 kohdan mukainen?

(¹) EU:C:2017:703.

(²) Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka tribunal judiciaire d’Auch (Ranska) on esittänyt 9.12.2020 – EP v. Préfet du Gers ja Institut National de la Statistique et des Études Économiques

(Asia C-673/20)

(2021/C 98/06)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal judiciaire d’Auch

Pääasian asianosaiset

Kantaja: EP

Vastaajat: Préfet du Gers ja Institut National de la Statistique et des Études Économiques

Muu asianosainen: Maire de Thoux